

dem i en tilsvarende Stilling under en tilsvarende Gagetilbeling, desto gunstigere for os; men i det Hele taget at lade disse Poster bestaae som faste Embeder, maa jeg ansee for en høist vigtig Foranstaltning, og Begrundelsen deraf er til enhver Tid uheldig og i nærværende Dieblisk aldeles uheldig.

Tillige maa jeg henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa, at Forhandlingsmaaden, som ogsaa berørt af den ærede første Taler, ikke er heldig. Forhandlingen af Stempelpapir bør gives til Mænd, der holde aaben Bod, om jeg saa maa sige, saa lang Tid af Dagen som muligt; men hvad der især ikke forekommer mig passende, det er, at man overdrager den til Amtsforvalterne og da efterat have bestemt, at de skulle have 2 pCt. af det indkomne Beløb for det Papir, de saaledes udsælge, desuden har tillagt dem 1 pCt. for den Uleilighed at udlevere Papir i større Mængde til andre Forhandlere. Dette er en upassende Maade at anvende de Embedsmænd paa, der allerede staae i Statens Tjeneste, og for hvis Virksomhed der ikke kan sættes nogen saadan Begrænsning; er der en saadan Begrænsning for enhver forøget Opkrævning, der paalægges Amtsforvalterne, maa den rettes for Fremtiden, men da jeg ikke troer, at en saadan er tilstede, vil jeg haabe, at dette maa tages i Betragtning; det er en Gjenstand, som kræver nærmere Overveelse. Derfor den ærede Minister siger, at han for dette Aar allerede er skredet saavidt frem, at han ikke kan træde tilbage deraf, at denne Ordning allerede er truffen, og at det vilde være vigtigt at forandre den strax, skal jeg være villig til at gaae ind paa en Betragtning af denne Art; thi man maa i det Hele taget ikke lægge Regjeringen saadanne Hindringer i Veien, at den i Dieblisset, hvor Noget skal udføres, ikke tør fride til at udføre det; men vi maae paa den anden Side søge at komme ind paa de Vaner, som hænge sammen med en sund og billig Administration, men efter min Overthyndning hænger denne Bestemmelse ikke sammen dermed.

Alberti: Jeg troer, at Lethed i at faae Stempelpapir tilkjøbs formindsker Overtrædelserne af Stempelpaligten. I denne Anledning

har jeg nogle Bemærkninger at gjøre med Hensyn til, hvad der her i Udkastet tales om Forhandlingen, og jeg skal knytte disse Bemærkninger til Sagens første Behandling, fordi jeg vil give den ærede Minister Lethed til at svare paa dem ialtsald ved anden Behandling. Forhandlingen af Stempelpapir er ordnet ved Kundgjørelsen af 11te Marts d. A. Det Første, der forekommer mig at være at indvende mod denne Kundgjørelse, er det ringe Antal af Udsalgssteder. Den ærede Indenrigsminister har ordnet Udsalget saaledes, at han udenfor Kjøbenhavn har gjort Amtstuerne til Hovedforhandlingssteder, og til Filialforhandlere har han gjort de juridiske Embedsmænd med ganske faae Undtagelser. Det er dernæst ved Kundgjørelsen paalagt Forhandlerne at have deres Kontoirer aabne til Stempelpapirs Udsalg en vis Tid, nemlig syv Timer hver Dag. Naar der nu kun kan faaes Stempelpapir paa de juridiske Kontoirer og kun paa de Tider, som Ministeriet har bestemt i Kundgjørelsen, er det afgjort, at Forbrugerne af Stempelpapir ville til andre Tider være ube af Stand til at overkomme at faae Papir selv paa de Steder, hvor man kan faae det at kjøbe. Før den nye Stempelpapirslov traadte i Kraft, antog Stempelpapirsforvalteren sine Forhandlere; han var interesseret i, at der fandt den største Afsetning Sted; jo Mere hans Forhandlere solgte, desto Mere udgjorde hans Procenter, og desto høiere blev han altsaa lønnet. Han havde tillige den Forpligtelse at staae del credere for sine Forhandlere, og han maatte følgelig søge at staffe sig paalidelige Forhandlere, da det ellers gik ud over den Sikkerhedsstillelse, han havde givet Statskassen. Stempelpapirsforvalteren havde, før den nye Lov udkom, til Forhandlere i Provindserne navnlig Kjøbmænd, Sagsførere, Tuldmægtige og andre saadanne Personer, hos hvem der var Afgang hele Dagen; man kunde i Regelen i hver Provindsby faae Stempelpapir til en hvilken som helst Tid paa Dagen. Nu er Afgangen dertil formindsket, thi den er indskrænket til visse Tider. Jeg troer, der ligger en Ufuldkommenhed ved den Maade, hvorpaa den nye Lov er bragt i Anvendelse, og jeg vilde ønske, at den ærede Minister kunde træffe den Indretning, at det ikke blev de juridiske Embeds-